

(Lørdag) Nasset, 21de Januar 1906.

Kjære Edward! Tak for Dit første Brev
og for de kjærlige Tanker! Det gjorde
maa godt som en Draug, thi jeg skal si-
ge Dig, jeg trogte det! Jeg havde
netop samme Dags Mogen tænkt, hvor-
lidet jeg nu om Dageve kunde være
for Dig, følt mig saa nedskriet
og tom, som Du ved, man kan være.
Det, naar det lider udover Væbren.
Men jaas kom Dit Brev og virkede
som den varme Vaarsol. Ja, Du har
Ret, vi er lykkelige, som er saame-
get af det bedste sammen, og det
kan vi dukke ned i, naar vi inel-
lens trænger et Fornøjelsens eller For-
friskelsens Bad. — Ofte og i den
meget Traveltid har man undertiden
en Følelse af, at Livet ligesom spi-
ses op for En, at der gaar saa uen-
delig meget skjönt og rigt, først og
sæd det hvad der kan leves i Kunst,
— forbi En, og saa ruller det ene Aar
efter det andet — — — — —. Gar-
borg siger etsteds, at Alderdømmen
er Betydelighedens Ælde Tid. Jeg
forstaar det saa, at man gjerne
vil tage mest muligt med, for man

maa siges Farvel til det hele. Og
dog ved jeg jo godt, at dette er
et rent feiligtig, skjævt Lyks^{paa}
Livet og igiunden bare er Fallig-
dom! Thi Livslykken og Livsgle-
den ligger jo paa helt andre Kan-
ter, og netop i den Begrensning,
vi er underkastet, og kanske
mest i det, vi ikke kan naa.

Du maa ikke tes, jeg er utak-
nemmelig mod Livet, som har
givet mig og gir mig saa men-
delig meget. Det er bare Vinter-
lanker og Vintermørke og kanske
ogsaa lidt Vinterslid, som gjør
sin Virkning gjældende. Som sagt,
dit Brev virkede som en stor
Lysning og mi er Frank all
right. Dog har jeg ogsaa haft
en deilig Tur forbi Langes
Hytte paa Gulsteinen. Det var
vidunderligt, Solgefou, hvide
Snefælde og Hav i skinnende
Solglans bag mørkegrønne Færner.
Og Ensomhed og Støhed og Stilhed!

Det ruskes ordentlig op i Lu, saa
Krafterne kommer op igjen, de
gode Krafter.

Og igaaften var vi med Schjotts
hos Andersens, en inderlig hyg-
gelig Aften, med Persstorck og
Schubert og "10 aar gammel" og
Vernuth. Titus vi sex, - tre Par.
Men en Trygghed og en Kulör, saa
jeg kunde ønske Dig og Nisk
midt iblandt os. Ja, naar vi
bare faar fat i Fri Musica,
da er jo Glæden det med en
eneste gang. Men Du kan jo
ikke undres over, at jeg længes
efter hende !!!

Forleden Aften var Maria
og jeg i Theatret (det var nok
2 Aar, siden vi sidst var der) og
saa og hørte Fossegrimen. Om-
endkjönt Musiken her selvfølgelig
kun var en Skygge mod, hvad
Halvor skales ved Nationaltheatret,
fik jeg dog et forbroffeligt Indtryk
af den. Ypperlig! Der kan man

sige kruffet. Han er da ogsaa
den eneste, der sidder inde
med den Evne og specifikke Tek-
nik, som maatte til det. Og
hvad det klinge! Jeg haaber in-
derlig, at jeg maa faa An-
ledning til at høre Forretnings-
naar jeg nu i Marts kommer
til Kristiania. -

Jeg har nu faaet Medde-
lelse om, at Mødet er be-
rømmet til 23^d Marts.
Det passer forsaavidt, som
jeg da netop er færdig med
Modtagelsen af Ligningsklagerne.
Men da er jo Tu og Nisk
reist, saa der faar vi slaa
en Streg over vort Haab om
Møde derinde, som vi har
glødet os saa til. - Amster-
dam vil desværre være helt
umulig, thi inden 26 April
maa jeg være tilbage til
Prøve til Klagebehandlingerne,

hvor jeg maa være tilstede.
Jeg har haft saa elskvordige
Brevve baae fra Julius og
fra Tiefenthal, og som inwi-
kerer Marie og mig det at
bo hos sig, medens Gi og
Oina skulde bo hos Julius.
Men - umuligt, er umuligt, og
dermed er den Tænd iude.

Derimod er der en Mulighed
for, at ialfald Marie og kanske
ogsaa jeg paa Turen dit eller
fra Kristiania tager ned om
Kjøbenhavn, hvortil Nancy reiser
i Februar. Hun lader Lilles Nancy
(Mossen) bli tilbage i
Sension i Wiesbaden, og vil
saaledes komme dit at bli
alene i Kjøbenhavn. Jeg for-
udser, at hun vonskeligt vil
klare dette, og haaber derfor,
at Marie, som jo er den Bedste
for hende, kan være hos hende
der nogen Tid. Stakkels, stakkels
Nancy! Hvoesvort det er for
hende at reise sig; det var ikke

vel, at alle skulde have saa
svært for, at tage Livet og Tiden
og Sorgen paalædes som de
ere, som inget Menneske kan
andre. Men hendes Lind er
saa saart, saa saart! Jeg
benker mig bestemt, at det
vil vere bedst for hende
at komme nordover, og da
tilflut til Kristiania, hvor
hun jo har mang af sine.

For en 14 Dags Tid sidder
havde jeg "Gullesøg." Gina
Platke havde sendt os en
Kalkun, og saa fik jeg saadan
Lykt at se endel Mandfolk
hos mig, jeg tror næsten ikke,
at jeg har haft et Mand-
folkelag før. Det blev en
meget hyggelig aften: Michelsen,
Klaus, Armand, Loren Falck, Jackson,
Grieg, Konow paa Steen, Ole Johansen
og Mowen. Lykes Du ikke, jeg
har foresat mig ordentlig?
Alle har De haft mig hos sig

og jeg var glad ved ergang, at se
dem hos mig ogsaa. Dog havde
de alle været hos os før, maa-
ske med Undtagelse af Joachim Grieg,
nei jeg tror bestemt, at ogsaa
han har været her. Som sagt
det blev en koselig Aften og
jeg synes, det smagte godt at
siddes mellem Mand i for en
gangs Skyld, som Abraham
Normann sagde. Nattet stjal
ke i sin Glæde med Krogen
og alle Lys kændte og blom-
stos inde og ude paa Veranda-
en. Du vilde liksom Dig godt,
er jeg sikker paa!

Du er det bleven Aften. Ma-
rie har stillet til The, og naar
den er nydt, skal jeg tage fat
paa et større Dispachearbejde
udover Kvælden, - som ^{gives} ~~tales~~ vi
sent ~~til~~ Aftens:-

Af dit sødeste Brev har jeg det
Indtryk, at Du føler Dig lettere
Vor nu forsigtig! Jeg er glad!
ved at se, at Kristiania fremdeles

viser sig at passe bedst for
Dig. Helbreden paa vore
Klovrstkommanderente, der
er ikke Tale om andet.

Farvel da, kjære Edvard,
de kjærligste Hilsener til
Bezze fra Bezze! Din
Trauts.

Jeg glæder mig til Dine Barn-
doms- og Ungdomserindringer! Tak
fordi du vil fænde mig dem!
Tillykke med Mozartorganeu,
ja det er netop Du, som er
Manden! men hvor knap
Tid man har givet Dig! Det
vil hjælpe Dig, at du har gjen-
ventenkt Stoffet for. Trefemtal
skrives efter en Mozartfest^{Koncert}opførelse:
"Der liebe Gott wird ihm den Nobel-
preis im Paradiese verleihen, denn
göttlicher Meister Mozart."